

"Οταν τις ίδριζη δυνδρα διακινδυνεύει τὴν ζωὴν του, δταν ίδριζη γυναικα διακινδυνεύει τὴν ψυχὴν του.

Μπία δὲ βλοκεσθίλα.

"Η εύτυχια δὲν διδεται, ἀνταλλάσσεται.

"Η σταθερότης σταματᾷ, ή ἐπιμονή προχωρεῖ.

Κόμησα "Αρτεμίς

"Ο ἀληθῆς μάρτυς προσδένει τὸν θάνατον, οὐδὲν οὐδεποτε τρέχει πρὸς αὐτόν.

αἰδερώ.

"Ο ισχυρότερος ἔρως είνε δέρως τῶν ἀγαπῶντων ἐν ἀμαρτίᾳ καὶ φόβῳ.

Βύρων.

"Ο Θεός συνεδουλεύει τὸ λογικόν του καὶ ἐπλαστὸν τὸν ἄνδρα, συνεδουλεύει τὴν καρδίαν του καὶ ἐπλαστὴν γυναικα.

Ιωσήφ Ροῦ

"Οστις δὲν φέρει ἐν ἑαυτῷ δόξιν τινα παραφροσύνης είνε απόκληρος τοῦ Θεοῦ: οὐδὲν τοιοῦτος δὲν θὰ γίνη ποτὲ οὔτε ποιτής, οὔτε καλλιτέχνης, οὔτε κατακτής, οὔτε ἐραστής, οὔτε νέος.

Ἀράεν - Ούσσααι.

Εἰς τέσσαρας ἐποχὰς διαιρεῖται ὁ βίος ἐκάστου συγγραφέως: εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἓν διατελεῖ ἀγνωστὸς ἀκόμη· εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἓν τοῦ πλέκουν ἐγκώμια διὰ νὰ φέρουν εἰς ἀπελπισίαν τοὺς προγενεστέρους του· εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἓν τὸν πολεμοῦν μὲν ὑδρεῖς καὶ λοιδορίας, διότι θριαμβεύει καὶ τελευταῖον εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἓν τὸν συγχωροῦν, διότι δέκατος κόσμος ἀρχίζει νὰ τὸν ἀπομονῇ.

Παῦλος Βουρζέ.

"Η κόλασις τῶν γυναικῶν είνε τὸ γῆρας.

Αλροσεφουκόλ.

ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ

Mεθ' δλους τοὺς δροκους τοὺς δποίους ἔκαμνεν διάκωδος Βουρδιλλέρ, δτι οὐδέποτε θὰ νυμφεύθῃ, αἴφνης μετέβαλε γνώμην. Καὶ τοῦτο συνέβη ἀπροσπτως, τὸ θέρος εἰς τὰ λουτρά.

Πρωταν τινα, ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς ἀμμοῦ καὶ παραπρῶν τὰς γυναικας ἔξερχομένας τῆς θαλάσσης, μικρὸς ποὺς προσέβαλε τὴν δρασίν του διὰ τῆς κομψότητος καὶ τῆς λεπτότητος του. "Ψύσε τοὺς δόκιμους, καὶ τὸ σύνολον τῆς μορφῆς ἐκείνης τὸν κατέθελξε, τὸν κατεμάγευσεν. "Ἄλλως τε δὲν ηδύνατο νὰ ιδῃ, εἰμὶ μόνον τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ἀστραγάλους, ἔξερχομένους τοῦ ἐκ λεπτῆς φλανέλλας ἐπενδύτου. Τὸν ἀπεκάλουν φιληδόνον καὶ δσωτὸν κατὰ συνέπειαν μόνον ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ σώματός της ὑπεδουλώθη κατὰ πρῶτον· ἐπειτα ἐπῆλθε καὶ ἡ χάρις τοῦ πνεύματός της, πνεύματος ἀπλοῦ, ἀγαθοῦ, δροσεροῦ ὡς αἱ παρειαὶ καὶ τὰ χεῖλα της.

Παρουσιασθεὶς εἰς τὴν οἰκογένειαν ἥ-

ρεσε καθ' δλοκληρίαν καὶ ηρωτεύθη παραφρώς. "Οταν διέκρινε μακρόθεν τὴν Βέρθαν Λαννίς ἐπὶ τῆς ἐκτεταμένης παραλίας τῆς κεκαλυμμένης ὑπὸ κιτρίνης ἄμμου, ἐφρικία μέχρις δύτεων. "Οταν ἐκάθιτο πλησίον τῆς καθίστατο ἀφωνος, ἀνίκανος ν' ἀρθρώσῃ λέξιν η νὰ σκεφθῇ· ηθάνετο τὴν καρδίαν του ἀναφλεγομένην, τὰ δτα του βομβοῦντα καὶ τὸ πνεῦμα του ἐπτομένον. "Ητο λοιπὸν ἔρως ταῦτα πάντα;

Δὲν εἰξεύρεν, οὐδὲ ηννοεῖ τίποτε, ἐν πάσῃ δμως περιπτώσει ητο ἀποφασισμένης νὰ νυμφεύθῃ τὴν κόρην ἐκείνην.

Οι γονεῖς τῆς ἀνθίσταντο ἐπὶ πολὺ, γνωρίζοντες τὴν κακὴν φύμην τοῦ Ιάκωβου. Εἶχεν, ἔλεγεν δέκατος, ἔρωμένην πρὸ πολλῶν χρόνων, μεθ' ἓν συνεδέετο διὰ τῶν σχέσεων ἐκείνων, διὰ τῶν ἀλύσεων ἐκείνων, τὰς δποίας νομίζει τις θραυσθείσας καὶ αἱ δποῖαι ἐντούτοις διατροφοῦνται πάντοτε.

Ἐκτῆς τούτου, ηγάπα κατὰ περιόδους, κατὰ τὸ μᾶλλον η πτον μακράς, δλας τὰς γυναικας, δσας ἔδελεπεν.

Ο Ιάκωβος ὑπεσχέθη νὰ βάλῃ τὰξιν εἰς τὸν βίον του, ὑποδεχθεὶς συγχρόνως νὰ μὴ ἐπανίδῃ οὔτε μίαν φοράν ἐκείνην μεθ' ἓν ἐπὶ τοσοῦτον συνέζησεν. Εἰς φίλος του ἀνεδέθην νὰ κανονίσῃ τὰ τῆς διατροφῆς τῆς γυναικὸς ἐκείνης καὶ ἐξησφάλισε τὴν ὑπαρξίαν της. Ο Ιάκωβος κατέβαλε μὲν τὸ ἀναγκαιοῦν χρυματικὸν ποσόν δὲν πήθελεν δμως ν' ἀκούσῃ πλέον νὰ δηλωθῇ περὶ αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸ ἔξης θὰ πήγει καὶ αὐτὸς ἔτι τὸ δνομά της. Τῷ ἔγραψεν ἐκείνην τόσας ἐπιστολάς, τὰς δποίας οὔτε κάνη ποιεῖται δέχιζε βαναύσως τὸν φάκελλον καὶ τὸν χάρτην χωρίς νὰ ἀνοίξῃ, χωρίς ν' ἀναγνώσῃ οὔτε μίαν γραμμήν, οὔτε μίαν μόνην γραμμήν, γνωρίζων ἐκ τῶν προτέρων τὰς μομφὰς καὶ τὰ παράπονα, τὰ δποῖα περιείχοντο ἐντὸς τοῦ φακέλλου.

Μὴ ἔχοντες πολλὴν πεποιθησίν εἰς τὴν σταθερότητα του παρέτεινον τὴν δοκιμὴν μέχρι τοῦ χειμῶνος, καὶ μόλις κατὰ τὴν ἀνοίξιν η αἴτησίς του ἐγένετο δεκτή. "Ο γάμος ἐτελέσθη ἐν Παρισίοις κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Μαΐου.

Ἐίχον ἀποφασίσει νὰ μὴ κάμουν τὸ κλασικὸν ἐκείνο γαμήλιον ταξείδιον. Μετὰ τὸν χορόν, δστις δὲν θὰ παρετείνετο πέραν τῆς ἐνδεκάτης, διὰ νὰ μὴ παρατείνεται μετ' αὐτοῦ καὶ η κόπωσις τῆς μακρᾶς ἐκείνης ἡμέρας τῆς τελετῆς, τὸ νέον ζεῦγος θὰ διηρχετο τὴν πρώτην νύκτα ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς οἰκογενείας τῆς νύμφης καὶ είτα τὴν ἐπαύριον θὰ ἀπήρχονται μόνοι οι δύο των εἰς τὴν προσφίλητων παραδίαιν, δπου ἐγνωρίσθησαν καὶ πγαπήθησαν.

Ἐγῆλθεν η νῦξ καὶ οἱ χορευταὶ περιεστρέφοντο εἰσέτι εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν. Οι νεόνυμφοι ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν μικρὰν ιαπωνικὴν αἴθουσαν, τὴν μεταξοστόλιστον καὶ μόλις φωτιζομένην τὴν

ἐσπέραν ἐκείνην ὑπὸ τῶν ἀμυνδρῶν ἀκτίνων μεγάλης χρωματιστῆς λυχνίας, η δποία ἐκρέματο ἀπὸ τῆς στέγης, δμοία μὲ πελώριον ώστην. Τὸ ημιάνοικτον παράθιρον δφίνε νὰ εἰσέρχωνται ἐνίστε αἱ δροσεραὶ ἀπ' ἔξω αὐταὶ, αἱ θωπεῖαι τοῦ ἀέρος, αἴτινες δψανον εὐχαριστῶς τὰ πρόσωπά των, διότι η ἐσπέρα ητο θερμὴ καὶ πηγερος, ἀναδίδουσα ἀργινάς εὐωδίας.

Δὲν ωμίλουν καθόλου, δὲν ἔλεγον τίποτε· ἐκρατοῦντο ἀπὸ τὰς χεῖρας, τὰς δποίας συνέσφιγγον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ δλην τὴν δύναμιν των. Εκείνη ἔμενε μὲ τοὺς δόκιμαυς τεταμένους εἰς τὸ κενόν, διατελοῦσα ἐν ἐκστάσει ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ταύτῃ μεταβολῇ ἐν τῷ βίῳ της· μειδιώσα δμως, εὐσταλής, ἔτοιμη νὰ κλαίσῃ, ἔτοιμη ἐπίσης νὰ λιποθυμήσῃ ἀπὸ χαράν νομίζουσα δτι δλος δ κόσμος μετεβλήθη μετ' αὐτῆς, ἀνοσυχοῦσα χωρίς νὰ εἰτεύρῃ διατί καὶ αἰσθανομένη δλόκληρον τὸ σῶμα της, δλόκληρον τὴν ψυχὴν της κατακυριευθεῖσαν ὑπὸ δορίστου τίνος καὶ γλυκυτάτης νάρκης.

Εκείνος τὴν ἔδελεπεν ἀενάως μὲ ἀτελείωτον μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλα. "Ηθελεν, ἐπεθύμει νὰ δημιάσῃ, ἀλλὰ δὲν εὑρισκεται νὰ εἰπῃ, καὶ ἔμενε ἐκεῖ ἀφωνος, ἐκφράζων δλην τὴν θέρμην τοῦ ἔρωτός του μὲ τὸ σψικυμόν τῶν χειρῶν. Ἐνίστε ἐψυθύριζε: « Βέρθα! » καὶ ἐκείνη ὑψωνεν εἰς αὐτὸν τοὺς δόκιμαυς της καὶ τὸν ἔδελπε μὲ δὲν βλέμμα γλυκύ καὶ τρυφέροντένεζον ἀλλήλους ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἐν ἔρωτικῇ ἐκστάσει, είτα τὸ βλέμμα της θαμβούμενον ὑπὸ τοῦ βλέμματός του, ἐπανέπιπτε καὶ πάλιν.

Ούδεμίν σκέψιν ἡδύναντο νὰ εύρουν καὶ ν' ἀνταλλάξουν μετοχήν των. Τοὺς ἄφινον ἐκεῖ μόνους ἀλλ' ἐνίστε ζεῦγος χορευτῶν διερχόμενον ἐκεῖθεν ἔρριπτεν ἐπ' αὐτῶν λαθραῖον βλέμμα, ὃσει παρίστατο ἐχέμυθος μάρτυς ἐνὸς μυστηρίου.

Πλαγία της θύρα πνοίχθη καὶ εἰσῆλθεν ὑπηρέτης, ψέρων ἐντὸς δίσκου κατεπειγουσαν ἐπιστολήν, τὴν δποίαν είχον κομισει μόλις πρὸ δλίγου. Ο Ιάκωβος ἔλαβε τὸν χάρτην της προτέρων τὰς μομφὰς καὶ τὰ παράπονα, τὰ δποῖα περιείχοντο ἐντὸς τοῦ φακέλλου.

Πλαγία της θύρα πνοίχθη καὶ εἰσῆλθεν ὑπηρέτης, ψέρων ἐντὸς δίσκου κατεπειγουσαν ἐπιστολήν, τὴν δποίαν είχον κομισει μόλις πρὸ δλίγου. Ο Ιάκωβος ἔλαβε τὸν χάρτην της προτέρων τὰς μομφὰς καὶ τὰ παράπονα, τὰ δποῖα περιείχοντο ἐντὸς τοῦ φακέλλου βόσου τῶν ἀπροσδοκήτων δυστυχημάτων.

Πλαγία της θύρα πνοίχθη καὶ εἰσῆλθεν ὑπηρέτης, ψέρων ἐντὸς δίσκου κατεπειγουσαν ἐπιστολήν, τὴν δποίαν είχον κομισει μόλις πρὸ δλίγου. Ο Ιάκωβος ἔλαβε τὸν χάρτην της προτέρων τὰς μομφὰς καὶ τὰ παράπονα, τὰ δποῖα περιείχοντο ἐντὸς τοῦ φακέλλου βόσου τῶν δημοσιεύσεων. Ηρώτησε: « Μοῦ ἐπιτρέπεις, φιλάττη μου; » ἔσχισε τὸν φακέλλον καὶ ἀνέγνωσεν. Ανέγνωσε τὴν ἐπιστολήν, ωχριῶν ἐν φρίκῃ, τὴν διέτρεξε δι' ἐνὸς βλέμματος καὶ ἔστη πάλιν μὲ προσδιλωμένους τοὺς δόκιμαυς ὡς ἡ ἐσυλλαδίζεις τὰς λέξεις.

"Οταν ἤγειρε τὴν κεφαλὴν, η δψις του δλη, δλη του η μορφὴ ητο τεταραγμένην. Εψιθήρισε: « Ξέρεις μικρούλα μου... φοβερὸν

δυστυχημα συμβαίνει εἰς ἔν' ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους φίλους μου, μὰ μεγάλο. πολὺ μεγάλο δυστύχημα. "Εχει ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ μὲ ίδη ἀπόψε. 'c τὴν στιγμὴν... πρόκειται περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. Μου ἐπιτρέπεις ν' ἀπονιάσω εἴκοσι λεπτὰ τῆς ωρᾶς; θὰ ἐπιστρέψω ἀμέσως."

"Εκείνη ἐτραύλισε τρέμουσα, τεταραγμένη: «Πήγαινε λοιπόν!» καθότι δὲν ἦτο ἀκόμη καθ' ὀλοκληρίαν σύζυγός του διὰ νὰ τολμήσῃ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, διὰ ν' ἀπαιτήσῃ νὰ μάθῃ. "Εφυγεν αὐτός, καὶ ἐκείνη ἔμεινε μόνη, ἀκροωμένη τὸν θόρυβον τῶν χορευτῶν ἐν τῇ παρακειμένῃ αίθουσῃ.

"Ο Ἱάκωβος ἔλαβε τυχαίως ἑνα πῖλον, ἐν οιονδήποτε ἐπανωφόριον καὶ κατῆλθε, τρέχων τὴν κλίμακα. - Πρὶν ἡ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐξώθυραν ἐστάθη ὑπὸ τὸν φανὸν τοῦ ἀεριόφωτος τῆς εἰσόδου καὶ ἀνέγνωσεν ἐκ δευτέρου τὴν ἐπιστολὴν.

'Ιδού τί περιεῖχεν αὕτη:

"Κύριε,

"Κόρη τις ὁνομαζομένην Ραβέ, παλαιά γυνώριμός σας, ὡς φαίνεται, ἔτεκε πρὸ ὀλίγου, ἀξιοῦσα ὅτι τὸ τέκνον εἶνε ίδιος σας. Η μῆτρα εἶνε ἐτοιμοθάνατος καὶ σᾶς καθικετεύει νὰ τὴν ἐπισκεφθῆτε. Λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς γράψω καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω, ἀν σᾶς εἶνε ὀδυνατόν, νὰ παράσχητε μίαν τελευταίαν ψάριν εἰς τὴν γυναικα ἀυτὴν, ἡ ὁποία φαίνεται πολὺ δυστυχῆς καὶ ἀξια οἰκτου.

"Ολως ὑμέτερος
ΜΗΟΝΔΑΡ, ιατρος".

"Οταν ὁ Ἱάκωβος εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον τῆς θνητούσσης, ἐκείνη ἐψυχοράγει πῦδον. Ή iατρὸς καὶ δύο νοσοκόμοι τὴν ἐπεριποιοῦντο. Χάμω εἰς τὸ πάτωμα ἤσαν δοχεῖα πλήρη πάγου καὶ πανία πλήρη αἵματος.

Τὰ χυμένα νερὰ ἐπάλημμύριζον τὸ πάτωμα· δύο κηρία ἤναπτον ἐκεὶ κάπου· δημιούρησαν τῆς κλίνης, ἐντὸς μικρᾶς κοιτίδος ἐκ λύγου, τὸ βρέφος ἐψώναζε καὶ εἰς ἔκαστον κλαυθμυριόμον του, ἡ μῆτρα, σπαραττούμενη, ἀδοκίμαζεν, ἐπεχείρει νὰ κυνηθῇ, τρέμουσα ὑπὸ τὰ βεβρεγμένα πτύγματα.

"Ο τοκετὸς οὗτος τὴν εἶχε πληγώσει θανασίμως, τὴν εἶχε φονεύσει, καὶ τὸ αἷμα ἔρρεεν, ἔρρεεν. 'Ολόκληρος ἡ ζωὴ τῆς ἔρρεε μετ' αὐτοῦ, καὶ μεθ' ὀλούς τοὺς πάγους, μεθ' ὀλας τὰς φροντίδας, ἡ ἀκατανίκητος αἰμορραγία ἔξικολούθει καὶ ἐπετάχυνε τὴν τελευταίαν τῆς ωρᾶς.

"Ανεγνώρισε τὸν Ἱάκωβον καὶ ήθελησε νὰ ὑψώσῃ πρόδος αὐτὸν τοὺς βραχίονας, ἀλλὰ δὲν ἤδυνεν — τόσον εἰς μέλη της ἤσαν ἐξησθενημένα· ἐπὶ τῶν πελιόνων δύμως παρειῶν της ἥρχισαν νὰ κυλώνωται δάκρυα.

"Ο Ἱάκωβος ἔρριψθη γονυπετής παρὰ τὴν κλίνην, ἥρπασε τὴν κρεμαμένην χειρὰ τῆς ἀσθενοῦς καὶ τὴν κατεφίλησε παραφόρως· ἐπειτα ὀλίγον καθ' ὀλίγον ἥρχισε νὰ πλησιάζῃ, νὰ πλησιάζῃ περισσότερον, νὰ πλησιάζῃ ἀκόμη εἰς τὸ ισχυόν πρόσωπόν της, τὸ δοποῖον ἔφοισθεν εἰς τὴν προσέγγισίν του. Μία ἐκ τῶν νόσοκόμων, δρυθή, μὲ κηρίον εἰς τὴν χειρὰ, τοὺς ἔφω-

τιζε, καὶ ὁ iατρὸς, ἀποδυρθείς, τοὺς παρετήρει ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ θαλάμου.

Τότε μὲ φωνὴν βαθεῖαν, ὡσεὶ ἄκουετο μακρόθεν, αἰσθημαίνουσα, εἶπε: «Θ' ἀποθάνω, ἀγάπη μου, δόσε μου ὑπόσχεσι πῶς θὰ μείνης ως τὸ τέλος. »Ω! μὴ μ' ἀφίνης τώρα, μὴ μ' ἀφίνης 'c τὴν τελευταία μου στιγμὴ!»

Ἐκείνος ἐφίλει τὸ μέτωπόν της, ἐφίλει τὴν κόμην της, τὴν ἐφίλει μὲ λυγμούς! Καὶ ἐψιθύρισε: «Μεῖνε πᾶση, δὲν θὰ φύγω.»

Παρῆλθον στιγμαὶ τίνες πρὶν ἡ δυνηθῇ νὰ δηλώσῃ ἀκόμη· τόσον ἐπιέζετο ἡ ἀναπνοή της, τόσον ἡτο ἐξηντλημένην. Καὶ ἐπανέλαβεν: «Εἶνε ὅμιλος σου τὸ παιδί. Τὸ δρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, σοῦ δρκίζομαι 'c τὴν ψυχὴν μου, σοῦ δρκίζομαι 'c τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου μου. Δὲν ἡγάπησα δᾶλον ἀπὸ σένα... Δόσε μου ὑπόσχεσι ὅτι δὲν δέν θὰ τὸ ἐγκαταλείψῃς. »Ο Ἱάκωβος ἀδοκίμασε νὰ ἐναγκαλισθῇ καὶ πάλιν, νὰ σφίξῃ καὶ πάλιν εἰς τὰς ἀγκάλας του τὸ δῆθιον ἐκεῖνον καὶ ἡφανισμένον σῶμα, σῶμα κενὸν αἴματος. Ετραύλισεν ἔξαλλος ἀπὸ τύψεις συνειδήσεως καὶ ἀπὸ βαθυτάπνη θλίψιν: «Σοῦ τὸ δρκίζομαι, θὰ τὸ ἀναθρέψω καὶ θὰ τὸ ἀγαπῶ. Δὲν θὰ τὸ ἀφήσω ποτέ. »Τότε ἡ δυνητικὴ ἐξήτησε νὰ τὸν φιλήσῃ. Μὴ δυναμένη νὰ ἐγείρῃ τὴν ἐξηντλημένην κεφαλήν της, ἐτείνε τὰ χείλη της, τὰ δευτικά της χείλη, προκαλοῦσα ἣν φίλημα. Εκείνος προσήγγισε τὸ στόμα του διὰ νὰ δεχθῇ τὴν παρακλητικὴν της θωπείαν.

"Οταν συνῆλθεν δλίγον ἐψιθύρισε χαμηλοφώνως: «Φέρε το ἐδῶ, θέλω νὰ 'δω ἄν τ' ἀγαπᾶς. »Ο Ἱάκωβος ἔλαβε τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς κοιτίδος, τὸ ἀπέθηκεν ἐπὶ τῆς κλίνης, εἰς τὸ πλευρόν της ψυτρός του καὶ ἐκάθησε καὶ αὐτὸς πλάσιον τὸ δημητρός ἐπαύσασε πλέον νὰ κλαίῃ. Η Βέρθα ἐψιθύρισε: «Μὴν κινεῖσαι!» Καὶ αὐτὸς ἔμεινε ἐκεῖ ἀκίνητος, κρατῶν ἐντὸς τῆς καιούσης χειρός του τὴν χειρὰ ἐκείνην, τὴν δποίαν ἀνετίναζον νὰ φίγη τῆς ἀγωνίας, δπως πρὸ δλίγου ἐκράτει μίαν δᾶλην χειρὰ, τὴν δποίαν συνέσπων τὰ φίγη τοῦ ἐρωτος. 'Απὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παρετήρει κρυψᾶ τὸ ὠρολόγιον, ἀκολουθῶν τὸν ὠροδεικτηνὸς ὅστις ἐδείκνυε μεσάνυκτα, είτα μίαν ωρᾶν, είτα δύο.

"Ο iατρὸς εἶχεν ἀποσυρθῆται αἱ δύο νοσοκόμοι, ἀφοῦ προηγουμένως περιεφέρθησαν ἀκροποδητεὶ ἐν τῷ θαλάμῳ δλίγονταν πῦραν, ἔκοιμοντο πῦδον εἰς τὰς καθέκλας. Τὸ βρέφος ἔκοιμάτο, καὶ ἡ μῆτρα, ἔχουσα κεκλεισμένους τοὺς δόθαλμούς της ἔφαίτησε ὅτι ἀνεπαύετο ἐπίσης.

Αἴθνης, καθ' ἡν στιγμὴν τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς ἡμέρας εἰσεχώρει ἀπὸ τὰ διμήτα παραπετάσματα, ἐξέτεινε τοὺς βραχίονάς της τόσον ἀποτόμως καὶ τόσον βραίως, ὥστε δλίγον ἔλειψε νὰ κατακρημνίσῃ τὸ τέκνον της. Ρόγχος ἀγωνίας ἀνέβη εἰς τὸν δάρυγγα της· ἐπειτα ἔμεινεν ὑπτία, ἀκίνητος, νεκρά.

Αἱ νοσοκόμοι τρέξασθαι ἐψώναξαν: «Ἐτελείωσε!» Ο Ἱάκωβος ἐκύτταξε διὰ τελευταίαν φοράν τὴν γυναικα ἐκείνην, τὴν δποίαν εἶχεν ἀγαπῆσει, είτα ἐκύτταξε καὶ

τὸ ὠρολόγιον, τὸ ὅποιον ἐδείκνυε τὴν τετάρτην ωρᾶν τῆς πρωΐας, καὶ ἐψυγεν, ἐτράπη εἰς φυγήν, ἀπομονώσας τὸ ἐπανωφόριον του, μὲ τὸ φράκον του, καὶ μὲ τὸ παιδίον εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Η σύζυγός του, ὅταν τὴν ἀφῆκε μόνη τὸν ἐπρόσμενεν, ἥρεμος κατ' ἄρχας, ἐν τῷ μικρῷ λαπωνικῷ αἰθούσῃ. «Επειτα μὴν δλέπουσα αὐτὸν ἐπανερχόμενον, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ χοροῦ, μὲ ψόφος ἀδιάφορον καὶ γαλινιαῖον· ἀνυσχει ὅμως φρικωδῶς. Η μῆτρη της, ιδοῦσα αὐτὴν μόνην, τὴν πρώτην της περί πόροπτον δυστιχήματος.

Ἐπρόσμειναν, ἐπρόσμειναν ἀκόμη. Οι προσκεκαμένοι ἀνεχώρησαν καὶ παρέμειναν μόνοι οἱ γονεῖς καὶ οἱ στενότεροι συγγενεῖς. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὠδηγήσαν τὴν νύμφην κλαίουσαν εἰς τὴν κλίνην της. «Η μῆτρη της καὶ αἱ δύο της πλευράντες πούσαν τοῦ νυκτερινοῦ τούς φόρους της περί προσόπου τοῦ δυστιχήματος.

Κατὰ τὰς πέντε τὸ πρωΐ αἰσθενής θρυμβούς ηκούσθη εἰς τὴν εἰσόδον· μία θύρα πνοίχθη καὶ ἐκλείσθη ἐλαφρά· είτα αἴθνης αἰσθενής κραυγὴ ὅμοια μὲν νιασματική, γαλῆς διέτρεξε τὴν σιωπηλήν οἰκίαν.

Αἱ τρεῖς γυναικεῖς ἡγέρθησαν δι' ἐνὸς ἀλματος, καὶ πρώτη ἡ Βέρθα ὥρμησε ἀψυφοῦσα τὴν μπτέρα της καὶ τὰς θείας της, κεκαλυμμένη διὰ τοῦ νυκτερινοῦ της ἐπενδύτου.

Ο Ἱάκωβος, ὁρθὸς ἐν τῷ μέσῳ τῶν δωματίου, πελλιδόντος, αἰσθημαίνων ἐκράτει ἐν βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Αἱ γυναικεῖς τὸν παρετήρουν ἐντρομοί, ἀλλὰ ἡ Βέρθα, συγκετρώσασα ἐν ἀκαρεὶ δᾶλην της τὸν τόλμην, μὲ τὴν καρδίαν συνεδφιγμένην ἀπὸ τὴν θλίψιν, ἐτρεξε πρὸς αὐτὸν: «Τὶ συμβαίνει; εἰπέ μου, τὶ συμβαίνει;

Ο Ἱάκωβος, ὁρθὸς ὡς παράφρων· μὲ φωνὴν διακεκομμένην ἀπίντησε: «Συμβαίνει... συμβαίνει... ὅτι ἔχω παιδί, καὶ ὅτι μὴν πτέρα του ἀπέθανε πρὸ δλίγου...» Καὶ ἐδείκνυε τὸ δαλανύζον βρέφος, τὸ δποίον ἐκράτει ἀνεπιτηδείως εἰς τὰς χειρὰς του.

Η Βέρθα, χωρὶς νὰ εἰπῃ λέξιν, προπαστὸ παιδίον, καὶ τὸ κατεφίλησε, συσθίγκουσα αὐτὸν ἐπὶ τοῦ στήθους της· είτα ὑψούσα ἐπὶ τοῦ συζύγου της τοὺς βουρκωμένους δόθαλμούς της:

— «Η μπτέρα του ἀπέθανεν, εἰπες; — Ναι. ἀπίντησεν ἐκείνος, ἀπέθανε πρὸ δλίγον... μέσα 'c τὴν ἀγκαλιά μου... εἰχα διαλύσει τὰς σχέσεις μας ἀπὸ τὸ καλοκαίρι... δὲν εἰξευφα τίποτε, ἐγώ... δὲν εἰχα διαλύσει τὰς σχέσεις μας...»

Η Βέρθα ἐψιθύρισε: «Τότε λοιπὸν θὰ τὸ ἀναθρέψωμεν ἡμεῖς αὐτὸν τὸ παιδάκι.»

(Κατὰ τὸν GUY DE MAUPASSANT)